

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.261/2010/14. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla **(ügygondnok neve, címe)** által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti lakos felperesnek, - az OIT Hivatal Jogi Képviselési Főosztály (ügyintéző:... osztályvezető, 1363 Budapest, Pf. 24.) által képviselt **(I. rendű alperes neve, címe)** alatti székhelyű I. rendű, a személyesen eljáró **(II. rendű alperes neve, címe)** alatti levelezési című II. rendű, **(III. rendű alperes neve, címe)** alatti levelezési című III. rendű, az OIT Hivatal Jogi Képviselési Főosztály (ügyintéző:... , 1363 Budapest, Pf. 24.) által képviselt **(IV. rendű alperes neve, címe)** alatti székhelyű IV. rendű, a személyesen eljáró **(V. rendű alperes neve, címe)** alatti levelezési című V. rendű, **(VI. rendű alperes neve, címe)** alatti levelezési című VI. rendű, **(VII. rendű alperes neve, címe)** alatti levelezési című VII. rendű, **(VIII. rendű alperes neve, címe)** alatti levelezési című VIII. rendű és **(IX. rendű alperes neve, címe)** alatti levelezési című IX. rendű alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2010. március 12. napján kelt 2.P.20.638/2009/54. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 55., 57. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az ügygondnok részére 6.250,- (Hatezer-kettőszázötven) Ft ügygondnoki díjat.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 900.000,- (Kilencszázezer) Ft le nem rótt másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 1978. évtől kezdődően rokkantnyugdíjas. Több peres eljárást kezdeményezett annak megállapítása iránt, hogy az ügyében eljáró szervek és

személyek tévedtek, amikor munkaképesség-csökkenését nem munkaviszonyából eredő egészségi állapotváltozásnak tekintették, és ezért nem részesülhet baleseti rokkantsági nyugdíjban. Utalt az I. rendű alperes előtt P.20.461/2007. szám alatt folyamatban volt eljárás jogszerűtlenségére, amely ügyben a másodfokú eljárás során a IV. rendű alperes bírái jártak el. A jelen peres eljárással egyidejűleg a felperes kezdeményezésére további peres eljárás folyik a Baranya Megyei Bíróság előtt P.21.166/2008. számon és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság előtt P.21.009/2008. szám alatt.

A felperes közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése jogcímén az I-IX. rendű alpereseket személyenként 5.000.000,-Ft nem vagyoni kár és ezen összeg után 1978. június 6. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Előadta, hogy az általa kezdeményezett jogvitákban az I. és IV. rendű alperes bírái nem foganatosították az új orvosszakértő kirendelésére, más orvosszakértő meghallgatására irányuló és egyéb bizonyítási indítványait, és ezáltal kereseti kérelmei megalapozatlannak bizonyultak.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Vitatták, hogy a felperessel szemben olyan jogellenes magatartást tanúsítottak, amelyből hátránya származott. Álláspontjuk szerint a kárigény egyebekben az I. és IV. rendű alperesekkel szemben érvényesíthető a Ptk. 348. § (1) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Indokolásában a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése kapcsán hivatkozott arra az állandóan követett bírói gyakorlatra, amely szerint, ha a károsult a saját ügyében hozott bírósági döntést tartja sérelmesnek, úgy ez önmagában nem elégséges a Ptk. 349. § (3) bekezdése szerinti felelősség megállapításához, ugyanis a kártérítési per nem jelent újabb jogorvoslati fórumot a már elbírált ügyben. A felperes az ország szinte minden pontján peres eljárásokat kezdeményezett bíróságok, hatóságok ellen az 1978. évben történt rokkantsági nyugdíjának megállapításával kapcsolatban. Az a körülmény, hogy az eljáró bíróságok a felperes keresetének és bizonyítási indítványainak nem adtak helyt, nem jelentheti, hogy a bíróságok és a bírák jogellenesen jártak el, illetve ezzel összefüggésben a felperesnek nem vagyoni jellegű hátrányt okoztak. Közvetlenül a bírakkal szemben a felperes a jelen igényét megalapozottan nem érvényesítheti. Nem sérült a felperesnek a jogvita elbírálásához (bírósághoz forduláshoz joga), a tisztességes eljáráshoz és a jogviták ésszerű időn belül történő befejezéséhez való joga sem. Az eljáró bíróságok ügyét késedelem nélkül intézték, az eljárás egyes szakaszainak elhúzódása pedig elsődlegesen a felperes önhibájára vezethető vissza, ugyanis a különböző bíróságokkal és hatóságokkal szemben több pert kezdeményezett, amely hátráltatta a kereseti kérelmei elbírálását. Az eljáró bíróság mellőzte a felperes által bejelentett tanúk meghallgatását, mert ettől a tényállás lényegi módosulása nem volt várható.

A felperes az elsőfokú ítélet ellen jogi képviselője útján előterjesztett fellebbezésében annak keresete szerinti megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az 1978. évben történt rokkantsági nyugdíjba helyezésével kapcsolatban keletkezett összes

szakvélemény jogellenes és megalapozatlan, mivel nem mondták ki, hogy foglalkozási betegséget szenvedett, és az egészségromlása nem természetes okra vezethető vissza. Magasabb összegű ellátásra lenne jogosult, ha megalapozott szakvélemények alapján bírálták volna el igényét. Az eljáró bíróságok ismételt kérelme ellenére sem fogantatosították az igazságügyi szakértők meghallgatását, illetve új szakértő kirendelésére irányuló indítványait.

A felperes személyes nyilatkozatában a keresetét módosította és további 66 személy ellen kívánt kártérítési igényt érvényesíteni. Állította, hogy ügyében olyan új tények és bizonyítékok merültek fel, amelyek megalapozatlanná teszik az elsőfokú ítéletet, ezért új elsőfokú eljárást kell lefolytatni, hogy a kereset módosítását és a kereset kiterjesztését elő tudja terjeszteni. Az új elsőfokú eljárásra a Bács-Kiskun Megyei Bíróságot kérte kijelölni, mert az eljárásra a Csongrád Megyei Bíróságnak nincs „perbeli cselekvőképessége”, továbbá állította, hogy a Szegedi Ítéltábla eljáró tanácsának sincs „perbeli cselekvőképessége”, mert a tanács elnöke ellen pert indított.

Az I. rendű alperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hivatkozott arra, hogy a felperes fellebbezésében a keresetlevélben és a folyamatban volt eljárásokban már előadottakat ismételte meg, olyan új bizonyítékot nem jelölt meg, amely alkalmas lehetne az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **megalapozatlan**.

A fellebbezés tükrében elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia a másodfokú bíróságnak, hogy történt-e lényeges eljárásjogi jogszabálysértés. Rámutatni kíván arra, hogy a másodfokú eljárásban a felperes már előterjesztett elfogultsági kifogása folytán a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Pkk.VIII.24.737/2010/2. sorszámú végzésével a Szegedi Ítéltábla bírának kizárását megtagadta, mert a felhozott elfogultsági ok - a bírák nyilatkozataira is tekintettel - a bíróság bírának elfogultságát megalapozó tényként, kizárási okként nem volt elfogadható.

A Pp. 73/A. § a) pontja értelmében a jogi képviselő kötelező: az ítéltábla előtti eljárásban az ítélet, valamint az ügy érdemében hozott végzések ellen fellebbezést (csatlakozó fellebbezést) előterjesztő fél számára. A Pp. 73/B. §-a nem sújtja a hatálytalanság jogkövetkezményével az ügyfél által személyesen, az ítéltábla előtt előterjesztett azon nyilatkozatát, amelyet amúgy is el kell utasítani. Az előterjesztett fellebbezési, illetőleg csatlakozó fellebbezési kérelemnek a tárgyalás berekesztéséig történő, akár többszöri megváltoztatásának lehetőségével szemben a másodfokú eljárásban a kereset megváltoztatni, illetve az eredetileg perbe nem vont

alperesekre kiterjeszteni nem lehet, és nincs helye az eljárás ezen szakaszában új kereset indításának (Pp. 247. § (1) bekezdése, Pp. 146. § (1) és (2) bekezdése). Mindez azonban nem zárja ki, hogy a fél az eredetileg követelt dolog helyett utóbb beállott változás folytán

más dolgot vagy kártérítést követelhessen; a keresetét felemelhesse vagy leszállíthassa, illetőleg az eredetileg nem követelt járulékokra vagy a követeléseknek, illetőleg járulékoknak a per folyamán esedékessé vált részleteire is kiterjeszthesse; megállapítás helyett teljesítést vagy teljesítés helyett megállapítást követelhessen. A bíróságnak a kereseti és fellebbezési kérelmek értelmezésével kell megállapítania, hogy a másodfokú eljárásban a keresetváltoztatás tilalmába ütköző igényt terjesztettek-e elő (BH 2002. évi 490. számú jogeset). Mindezek alapján meg nem engedett keresetváltoztatásnak minősül a felperesnek az a személyesen előadott kérelme, hogy az eddigi 9 alperes helyett 66 alperessel szemben kívánt igényt érvényesíteni és ezzel arányosan a kártérítési igényét felemelni. Ezt a tilos keresetmódosítást a másodfokú bíróság az érdemi határozatában tekintette elutasítottnak az indokolásban előzőekben kifejtettek szerint. Az I-IX. rendű alperest érintő késedelmesen előterjesztett új tények és bizonyítékok a Pp. 235. §-ában foglalt korlátozás miatt nem vehetők figyelembe.

Az ügy érdemében az elsőfokú bíróság a tényállást az elbíráláshoz szükséges mértékben feltárta, azt helyesen állapította meg és a másodfokú bíróság az abból levont jogi következtetéssel egyetértve indokait megismételni nem kívánja.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése, illetve a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokai folytán hagyta helyben.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, az alpereseknek a másodfokú eljárásban áthárítható költségük nem merült fel, így erről rendelkezni nem kellett. Köteles a felperes a kirendelt ügygondnok díjának megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése, a Pp. 76. § (2) bekezdése alapján, az ügygondnok által kifejtett munkával arányban állóan a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) (5) és (6) bekezdése értelmében. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a felperes viseli a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdésére figyelemmel.

S z e g e d, 2010. november 22. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró